אח מאב ולא מאם והוא בעלה דאם ואנא

ברתה דאנתתיה אמר רמי בר חמא דלא

כר' יהודה דמתני' אח הוא וברי הוא אחתיה

אנא דהאי דדרינא אכתפאי משכחת לה

בעובד כוכבים הבא על בתו שלמא לך ברי

בת אחתיך אנא משכחת לה בעובד

כוכבים הבא על בת בתו דלאי דדלו דוולא

שליפול בכו סתר פתר דהאי דדרינא הוא בר

ואנא ברת אחוה משכחת לה בעובד

כוכבים הבא על בת בנו בייא בייא מאח והוא אב והוא בעל והוא בר בעל והוא בעלה

ל) [גירסת הערוך נישל לכוז. ב) ל"ל חדא. יעב"ד. כב. וש"נ], **ה**) [ל"ל אחר ד"ה לאחוה], ו) [אב ואם רש"ש], ו) בס"ח: גוי, ה) [ערך דל ג'],

הגהות הב"ח

אח הוא ברי הוא. כל אלו המעשים לא משמיעין לך מידי אלא אח מאב כו'. משלות הן ורגילים בני אדם לאומרן: והוא בעלה דחם. אחי מאבי נשא את אמי היינו דיעקב אנס את אשה והוליד דדלן דוולא. פי׳ בקונטרס פועלין המשקין שדות ובערוךי פי׳ בת ונשא ראובן את אנוסת אביו ובת יעקב אומרת כן: וברי הוא. חכמים דולי מים מבורות עמוקים כלומר מבינין הכל בני הוא: שלום עלך ברי. שלום לך בני: בת אחותך אני. בעובד

כוכבים הבא על בת בתו והוליד בן

ונמצאת זו אמו ובת אחותו שאמה של זו אחותו מן האב: דלאי דדלו דוולה. לבני פועלין המשקין את השדות אני שואלת חידה זו: ליפול (h) גפ" דשמעון לכר בריה לינו הבי: ברי הרה לרת חידה לכו סתר פתר. הרי נפלה לכם חידה סתומה ומוסתרת להפתר: ה"ג בר הוא ואנא בת אחוה משכחת לה בעובד כוכבים הבא על בת בנו: בייה מחת. קובלת חני על חחי שהוא אבי ובעלי וכן בעלי והוא בעלה דאם שהולידני מאמי והיינו נמי דהוא אב אלא לאפושי מילי הוא: ס וחור הוקן. אביו של זה וקאמרה הך בת על אביה הכי דהוא אחיה מו האם וגם אביה הוא ובעלה שחזר ובא עליה ובן בעלה שחזר הזקן ובא עליה והוליד בנים: לאחוה יתמי בני ברסיה. אלו בני הזקן שהוליד ממנה דהוו אחין מאביו ובני ברתיה: והוליד ממנה בן. וקאמרה ליה אחות אמו אנא ואת אחי מאב אחד אנא ואמך אחי מן אבי אחד ואנא ואבוך אחי מן האם: וקא"ל בריה דשמעון לבר בריה דלוי. אנא ואת בני אחי בני שתי אחיות אנא ואבוך בני שני אחים אנא ואמך בני שני אחים: בזרגב" לא חולפין כו'. דאחוה מן האב בעינן וגר אין לו שאר האב דרחמנא אפקריה כזרע בהמה שנאמר (יחוקאל כג) וזרמת סוסים זרמתם: גמ' נשי דהדדי. חשת חחיו ולחו משום ייבום אלא אפילו במקום בנים דקסבר אין קורבה לגר דכקטן שנולד דמי: מן האם ולא מן האב דכ"ע אסיר. דאתי לאיחלופי בישראל: בתר אביו שדיכן ליה דהא בני פלניא קרו להו. הלכך לא מסקי אינשי אדעתייהו שהן אחין מן האם ומידע ידעי דהאי דשרינן להו משום דאין אחוה מן האב לגר דסתם עובדת כוכבים זונה היא ומאיש אחר הוא: קרו להו נמי בני פלניתה. ואמרי אינשי הני ודאי אחי נינהו וקא שרינן להו באשת אחיו ואתי למישרי נמי בישראל כה"ג: מ"ע לאו משום דאסירי. משום אחוה ואשמעינן מתני׳ דלא שייכא בהו יבום וקיימא עליה באשת אח: אי אמרם בשלמה. לה מייבמין דקתני מתני׳ הכי אשמעינן דאסירא לייבם היינו

לתשובות הלדוקים:

בחכמה: כון האם ולא מן האב ב"ע לא פליגי דאסירי. פי׳ דלמה אמי לאיחלופי בישראל ולעיל בפ׳ שני (דף כב. ד"ה ערוה) פירשנו:

והישבי הורתו ולידתו בקדושה אפ"ה אסור. ומ"ת ממי אפילו אדרבה כיון דלידתו של ראשון בקדושה דומה שהוא אחיו גמור שדומה יותר כישראל וי"ל דמ"מ דמיא כשתי אמהות ולכך הוה ס"ד דשרי טפי וליכא למימר דלשמעינן רבותא טפי ואפי׳ הורתו ולידתו של ראשון שלא בקדושה דהתם יכול להיות דשרי:

דאם ואנא ברתה דאיתתיה ולא יהיב פיתא לאחוה יתמי בני ברתיה משכחת לה בעובד כוכבים הבא על אמו והוליד ממנה בת וחזר ובא על אותה בת וחזר זקן ובא עליה והְוליד ממנה בנים אנא ואת אחי אנא ואבוך אחי אנא ואמך אחי משכחת לה בעובד כוכבים הבא על אמו והוליד ממנה שתי בנות וחזר ובא על אחת מהן והוליד ממנה בן וקריא ליה אחתיה דאימא וקאמרה ליה הכי אנא ואת בני אחי אנא ואבוך בני אחי אנא ואמך בני אחי הא בהיתירא נמי משכחת לה כגון ראובן שיש לו שתי בנות ואתא שמעון ונסב חדא מינייהו ואתא בר לוו ונסב יחד מינייהו וקאמר ליה בריה דשמעון לבר בריה דלוי 🖜: בורת שנתגיירו בניה עמה לא חולצין ולא מייבמין אפילו הורתו של ראשון שלא בקדושה ולידתו בקדושה והשני הורתו ולידתו בקדושה וכן שפחה שנשתחררו בניה עמה: גמ" בני יודן אמתא אשתחרור שרא להו רב אחא בר יעקב למינסב נשי דהדדי אמר ליה רבא והא ירב ששת אסר א"ל הוא אסר ואנא שרינא יימן יהאב ולא מן האס כ"ע לא פליגי דשרי מן האם ולא מן האב כ"ע לא פליגי דאסיר כי פליגי מן האב ומן האם מאן דשרי בתר אבא שדינן דהא בני פלניא קרו להו ורב ששת קרו להו נמי בני פלונית ואיכא דאמר פליג רב אחא בר יעקב אפילו באחין מן האם ומ"ם הגר שנתגייר כקטן שנולד דמי תנן הגיורת שנתגיירו בניה עמה לא חולצין ולא מייבמין מ"ם לאו משום דאסירי לא דאינה בתורת חליצה וייבום ושריא לעלמא ואינהו נמי שרו והא קתני אפילו אי אמרת בשלמא אסירי היינו דקתני אפילו דאע"ג דראשון הורתו שלא בקדושה ולידתו בקדושה והשני הורתו ולידתו בקדושה וכשתי אמהות דמו אפילו הכי אמירי אלא אי אמרת שרו מאי אפילו דאע"ג דתרוייהו לידתן בקדושה ואתי לאיחלופי בישראל אפ"ה שרי איכא דאמרי הכי נמי מסתברא דשרו דקתני אפילו אי אמרת בשלמא שרו היינו דקתני אפילו דאע"ג דתרוייהו לידתן בקדושה דאתי לאיחלופי בישראל אפ"ה שרו אלא אי אמרת אסירי מאי אפי' דאע"ג דראשון הורתו שלא בקדושה ולידתו בקדושה והשני הורתו ולידתו בקדושה דכשתי אמהות דמי אפילו הכי אסירי ת"ש ישני אחים תאומים גרים וכן משוחררים לא חולצין ולא מייבמין ואין חייבין משום אשת אח החיתה הורתן שלא בקרושה ולידתן בקרושה לא חולצין ולא מייבמין יאבל חייבין משום אשת אח היתה הורתן ולידתן בקרושה הרי הן כישראלים לכל דבריהן קתני מיהת אין חייבין משום אשת אח חיובא ליכא 87

דקתני אפי׳ דאע״ג כו׳ ואיכא למימר דתיהוי עליה כנכרית ואי בעי ליבומי מייבם אפי׳ הכי אסירא: אלא אי אמרה. מתניתין לא אתא לאשמועינן אלא דשריא לעלמא מאי אפי׳ דמשמע אע״ג דכשמי אמהות דמו שרו לעלמא לגבי יבמה לשוק לא איכפת לן אי בני אם אחת נינהו או לא: **דאע״ג** ד**מרוייהו לידמן בקדושה.** דאמי לאיחלופי בישראל ולמישרי יבמה לשוק בלא חלילה אפי׳ הכי שרו לעלמא דמידע ידעי דייבום מן האב הוא ועובד כוכבים אין לו אב. ודוקא לעלמא אבל לדידהו מודי רב אחא דאפי׳ כרת דאשת אח איכא כיון דלידתן בקדושה הרי כאן אחוה מן האם ודקא משני רב אחא ולדידהו נמי שריין ארישא קאמר ולא אסיפא: שני אחים **האומים.** דהני ודאי אחים נינהו מן האב דקי"ל (לקמן דף זה.) טיפה אחת היא ומתחלקת לשתים אפילו הכי לא חולנין ולא מייבמין: ואין חייבין משום אשם אח. אפיי קידשו לאחר שנחגיירו דגר שנחגייר כקטן שנולד דמי הלכך אין לו אחוה ואפילו מן האם: לא חוללין ולא מייבמין. דלד ייבוס מן האב הוא והני אין להם אב דורע מלרי" כבהמה: אבל חייבין. כרת משום אשת אח מן האם שהרי היא כישראלית שילדה בנים:

ה א מיי׳ פ״א מהל׳ יבום הל' ח ופי״ד מהל' עוה הל' ח ופי״ד מהל' איסורי ביאה הל' יא טוש״ע אה״ע סי' קט סעי' ג וטוש״ע יו״ד סי' קעי ג זטוטייע יויינ סיי רסט סעיי ג: ג ב מייי פי״ד מהלי

איסורי ביאה הל' יב ז ג מיי׳ שם הלי״ג טוש״ע

י ג נויי שם הפייג עושיע שם פעיף ג: ה ד ה מיי פ״א מהלי יבוס הל״ח ופי״ד מהלי איסורי ביאה הלי יג טוש״ע אה״ע סי׳ קט סעי׳ ג וטוש״ע יו״ד סי׳ ספי ג זטוט ע זי ל סי רסט סעי' יד: אור מיי' פי"ד מהל' איסורי ביאה הלכה יד